

סמ"ר איבגי ראובן

5140782

בן רחל ומשה

נולד ב- יי ניסן תשל"ה 22.3.1975

התגייס לצה"ל ב- 21.9.1993

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ט תשרי תשנ"ו 12.10.1995

בהיתקלות עם מחבלים בדרום לבנון.

איבגי ראובן-שמעון.

בן רחל ומשה. נולד ביום י' בניסן תשל"ה (22.3.1975), באשדוד, בן זקונים למשפחה בת שמונה ילדים. ראובן למד בבית-הספר היסודי "מירון" באשדוד ובבית-הספר התיכון "מקיף א"י" באשדוד, במגמה למכונאות רכב. היה ביישן, צנוע ונחבא אל הכלים, אך בחוג חבריו הקרובים הקרין ביטחון, חברות ונאמנות, והיה אהוד מאוד עליהם. ראובן מצא עניין בכדורגל, שיחק בקבוצות הנוער ועשה בהן חיל. הלימודים היו חשובים לו מאוד, ותמיד רצה להוכיח את יכולתו ולהצליח, אך כמו רבים מבני גילו, ניסה לא פעם גם לבדוק את הגבולות שבית-הספר מציב, והשתתף במעשי קונדס. "...מעשיו הובילו לשיחות איתו, ובהן התגלה תמיד כנער פתוח ומתחשב, הנכון לשמוע את דברי מחנכיו, " מספרת המחנכת שלו. תעודת הסיום המקצועית שלו שיקפה הישגים מצוינים ואת הערכתם הרבה של מוריו, והדבר הסב לו גאוה וכבוד.

ראובן גדל במשפחה דתית. כבר בגיל צעיר ספג חינוך דתי, והלך עם אביו לבית הכנסת. כשבגר, חיפש את דרכו, התלבט, ולבסוף החליט לחזור לדרך המסורתית, שתרמה מאוד לעיצוב אישיותו. רב השכונה ורב בית הכנסת כתב: "...כולם אהבוהו והעריכו אותו על טוהר לבו ונקיון כפיו. יש לציין שקיים את מצוות ו'אהבת לרעך כמוך' במלוא מובן המלה. הוא אהב את חבריו, שמח בשמחתם והשתתף בצערם. תמיד הסתפק במועט ולא קינא באחרים". קשר הדוק וחם היה לו עם בני משפחתו, ובעיקר בלטו אהבתו ודאגתו הרבה לאמו, לאחר פטירת אביו בשנת 1989.

ראובן התגייס לצה"ל בחודש ספטמבר 1993 ולמרות מצבו המשפחתי התנדב לגולני. התנדבותו נבעה מן הרצון להשתתף בעשייה הביטחונית למען יישובי הצפון. ראובן אהב את שירותו כמ"כ בגולני. הוא השקיע את עצמו בחייליו וחינך אותם לאהבת האדם, אהבת הארץ ואהבת גולני - העקרונות שהאמין בהם. צניעותו היתה שם דבר וכך גם חוש ההומור שלו, המורל הגבוה ושמחת החיים. ראובן גילה כושר מנהיגות ושימש בשעת הצורך בתפקיד פיקודי של קצין. היה חייל אחראי, קפדן, ודרישותיו מעצמו ומחייליו היו גבוהות ביותר. היה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו ופקודיו, ובלט ברצינותו ובמקצועיותו, כשהוא משמש דוגמה אישית לחייליו, ומגלה כלפיהם יחס אנושי וחום. ראובן היה מיועד לקידום לדרגת רב-סמל פלוגתי, לאחר פרק זמן קצר בהרבה מן הנדרש לקבלת תפקיד זה והוא ראה בכך דרך להמשך שירותו בצבא הקבע.

ביום י"ט בתשרי תשנ"ו (12.10.1995), נפל ראובן בקרב בלבנון. בן עשרים היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשדוד. הניח אחריו אם, ארבע אחיות - מרים, ברוריה, זהבה ואילנה ושלושה אחים - מיכאל, אליהו ויצחק. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל ראשון.

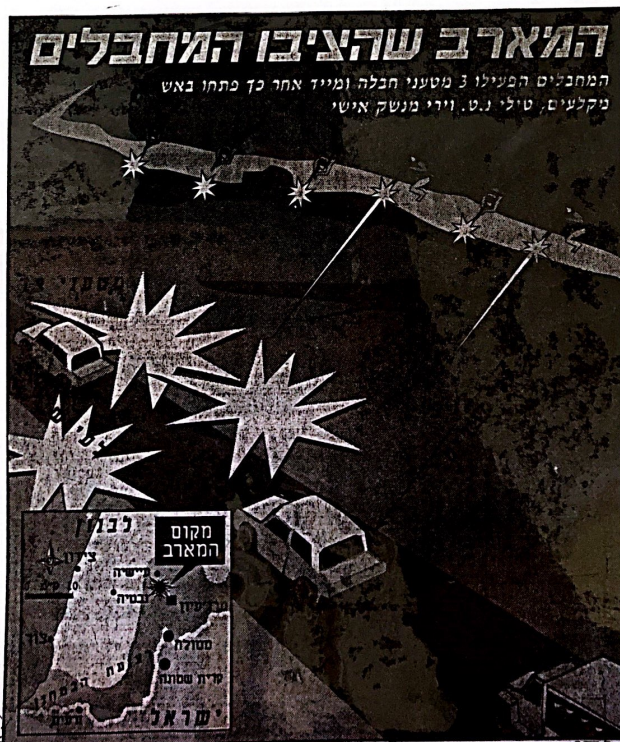
על ראובן, "באגיו", כפי שכינהו חבריו בצבא, כתבו חיילי הפלוגה: "כשיצאנו למסעות תמיד דחפת קדימה ועזרת לחיילים שהתקשו. בתרגילים בשטח תמיד הסתערת ראשון כמו פנתר, ואנחנו אחריו, מסתכלים עליך ולומדים ממך המון. לאחר התרגילים והמסעות תמיד ישבת איתנו והתחלת לצחוק, אך תמיד ידעת את הגבול בין הצחוקים לבין העבודה הרצינית... במארבים לא עצמת עין ורמת הדריכות והערכות שלך תמיד היתה גבוהה... תמיד דאגת למחלקה ונלחמת בשבילה, כדי שנקבל כל דבר שאנחנו צריכים". במלאת שנה לנפילתו של ראובן, תרמה המשפחה לזכרו ספר תורה שהוכנס לבית הכנסת "י"ג קדושי ישראל" באזור ג' באשדוד.

אש תופת למנוח אדם

סוכן מקומי, תושב רצועת הביטחון, סיפק ככל הנראה לחיזבאללה את המידע על המועד והמסלול של שיירת צה"ל ■ המידע איפשר למחבלים הצבת מארב קטלני ■ הם הפעילו 3 מטעני חבלה - ופתחו לעבר הכוח באש מטווח של כ-20 מטר ■ 3 חיילי גדלי נהרגו ו-6 נפצעו ■ צה"ל פתח בסריקות אחר החולייה שנמלטה ■ אתמול בלילה חוסלו 2 מחבלים

ליל חמומי מנוח של חול האוויר מכנה
 חזילים שומעו בחקירות למונחת צה"ל
 מצמוח הארץ ההתקפת על שירת צה"ל
 נמשכת שתים עד שלוש דקות
 צילם: חיים אולאי

האלוף לוין: "התגובה המהירה

מונעה פיגוע כבד יותר"

אלוף הפיקוד אמר, שנהל בצבא חיסכון ככל
 מקום ומן שמפיקי מוצרים לנמק. במסגרת הלחימה והוא
 צריכים גם לשנות את השיטה ולבצל את הלילה והיום
 בשיטות שונות. כך אנו עושים.
 ליון כינה את ארגון חיובאללה "דיב קשה, אך לא
 בלתי מנוצח". נמצא ודעים לפגוע בו, אמר, באופן
 כזה, שימנע חלק מהפעולות שלו וגם יגרם לו לחשוב
 פעמים אם בכלל כראוי לו לבצע.

מאת יהודה גורן

יהונתן היה קשה וכואב. תוצאותיה המרדות
 ביותר והמורד בבי מנשה" - כך אמר שלשום אלוף
 פיקוד הצפון, עמרם לוין, בתהליך לקיטונאים שנתן
 במצב צה"ל במהלך המסע.
 "שישה עד עשרה לחמים של חיובאללה הצליחו
 לתרום עד לציד מארג עיון ולבצע פיגוע מתוכנן
 ממארב ומסוח קנה, של ירי והפעלת מטעני תבלה.
 הכוח בשיירה פעל היטב. לא מצאנו משהו חריג. התגורר
 בה המהירה והטובה של החיילים, למרות התרגום והפי-
 צועים, מנעה פיגוע כבד יותר."

אמו רצחה שישרת קרוב לביית - אבל ראובן החליט: "דק חייל קרבי בגולני"

מפקדו ספר לו: חיית חייל ומפקד למופת. בחרת לשרת בקו הראשון - למרות שלא היית חייב

"לא פחד להילחם. אהב את המעילות". על
קברו של ראובן איבנו. צילום: מאיר רגזא

Scanned with CamScanner

"שתישרף לבנון"

ועקה רחל, אמו של ראובן איבגי ז"ל, בן 20;

בעת שנטמן בבית העלמין באשדוד, כמה חיילים הלכו לנו שם"

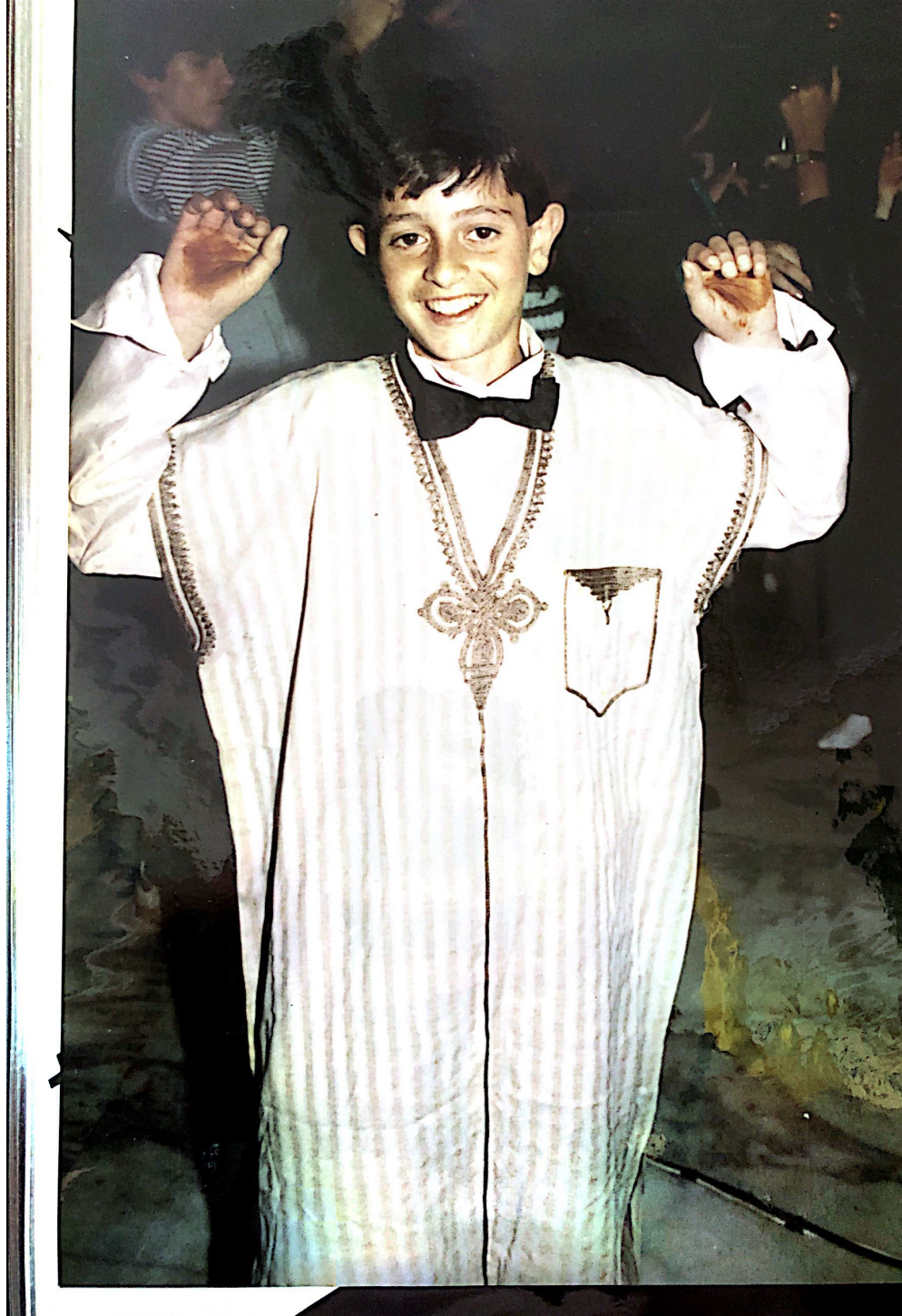

מאת דוד רובי, סגן, יריעות אחרונות
למה במקום לבוא אליך, להיגרמה אני צריכה לבוא לבוא לבוא ולקבור אותך, שתישרף לבנון, כמה חיילים שהלכו לנו ביום - כך זעקת ביום שישי בצעדיים רחל איבגי, אמו של החייל ראובן איבגי ז"ל מאשדוד, בשעה שנטמן את בן הזוגים שלה בחלקה הצבאית של בית העלמין באשדוד. אלפים מתושבי אשדוד העירו ביום שישי בצעדיים לבית העלמין בעיר לחלוק כבוד אחרון למסר ראובן איבגי ז"ל, בן 20, שנהרג ביום חמישי בגללה בדרום לבנון. היו גם חיילים שירדו מלבנון לחלוק כבוד אחרון לחברים בני משפחה המומים וסוברים, חסי לוחות ותושבים רבים.
ועקת השבר של בעת המשפחה - אפי ואביע אודותי של ראובן - נשמעו למרחוק. למה הלכת, ראובן, מרוח שלטת כמה פחדים הלם בלבנון למה אבא צריכה לקבור את הבן שלתו איזה שלום זה שהילדים שנו מתים בלבנון? ועקו בני המשפחה, הרבים בקרב קהל המלווים פרצו בכי.
וכשתודו הארוך אל תוך הקבר הפתוח, גנז ועקת השבר. אחרות מבנות המשפחה, שלא יכלו לחוות בכי, והעלפה אחרות כאוהו בארון תיסו להיכנס אל תוך הקבר בשעת שטמה בעפר.
מעל הקבר הפתוח ספר לראובן ז"ל מפקדו, סגן צ" אגו מתקשים לעכל את מותו. תמיד בלסת ברצון וביכולת הפכת ללחם בעל יכולת גבוהה, חיילי הכיסו כך בהערכה היית מפקד אמיתי, מקצועי ואהוב על החיילים, מפקד שתנו מילה טובה. יכולת לא לשרת בלבנון, אך רצית להיות קריש, שתוף בעשייה נפלת בקרב, ואנחנו מתחייבים שנמשיך לפעול ולא ניסרד ממשפחתך. הייה שלום אחינו, לחם גולני."

תפילות, מסוף כבוד, הנחה וקום ולאחר מכן נשארו החברים ליד הקבר עד שעה ארוכה, בימים וממאנים להיפרד.
בערב ראש השנה רכש סגן ראובן איבגי בבית הכנסת שבו הוא מתפלל באשדוד את הכותל לחתום "חתום בראשית" - ולת העלייה לתורה עם התחלת השנה בספר בראשית בשכונת תורה. אמו רחל הבינה בימים האחרונים מטעמיה ולתודו לחלונתו אבל ביום שישי לפנות בוקר התרסק אנשי קצין העיר על רחל בילה, והדיר לה על נפילת בנה בהתקלות בדרום לבנון.
ראובן ז"ל נולד באשדוד והלך בבית הספר התיכון מסוף א בקיר בשש השנים האחרונות הוא החליטם מאביו, משה ז"ל, שעבר לנגב אשדוד, ומסבו ומסבו, חרף אמו רחל. הוא היה הקטן מנחם ו הנכים והבנות של משה והוא איבגי, יוסף היה להעביר את שירותו הצבאי מסוף לשתו כדי לסייע לאמו, אך לא יצא מן.
הוא אהב מאוד את הצבא הוא גלני. משתייכם לשירות, לא רצו לגייס אותו לגולני, כל אחיו העולל שירות שם, ומאז שלא היה לו אבא, והוא היה צריך לטפל באבא. הוא ביקשה ממנו שישת שרוב לבית והיה לידה, אבל הוא שילע את אחיו הגול, איציק, שירבו עם מלפני גולני ויבקש מהם לגייס לחסימה בקשתו מולאה, והוא הגיע לגולני ספר ביום שישי משה ועפרו, שרוב משפחה של ראובן.
לרובי חברי אהב ראובן לא רק את הצבא, אלא גם את השירות מלבנון כסמל מבצעים וחייבנו להעזר לשירות קבע. הוא ראה את עתידו בצבא התמסר להקשים בשירות הצבאי, הוא לא סיפק לנו הכול, אבל ראינו שהוא אהב את השירות הצבאי. אחר הנה האחרון לפני שעלה ללבנון, הוא אהב שזו המעסה האחרונה שהוא עולה לשם ושכספי החדש, לאחר הירידה, הוא מארגן מסיבה לחבריו בגולה. ספר בעצב וכה, אלי סבו.

שני תמידות, בביקור התומיסטאטודו, מנחם את רחל, אימו של החילל ראובן איבמ ויל. זליס: דני סלומון

Scanned with CamScanner

בעת שירותו הצבאי

תשעת לוחמי גולני שנהרגו במהלך שלושה ימים

לוחמי
גולני שאיבדו
תשעה מחבריהם
בלבנון מדברים

גולני זה גולני

תפילה

כרמל

היקר

אמאלק אחי היקר
על הקדשת צמח יה מאמך הפנוי
נשבת איתנו אשתי, אשתי, אבא,
אני רוצה אמאלק כשיהיה גמליה במהרה בימנו.
אני אהבתי אותך אלהי אמת תמיד האמת
היית בטובתנו כמו את איון יתר טוב אמך
כי אני אהבתי אמת אלהי אמת אלהי אמת

אשתי אהבתי אמת
אני רוצה אמת אמת יוצא.
יש לי תהנום אלהי אמת יהי כבוד
אני רוצה אמאלק שיהיה אמת
אמאלק אמת אמת אמת
בת חן

אמאלבן היקר !!

אחי הייתי עושה הכל למענך.

כדי שזה לא יקרה.
הייתי רוצה שתשלם.

כי הייתי רוצה תשלם

אני יודעת שדברת עם קידוש השם.
ששכרך ישלם מאת ה'

כאלבן איבדנו אלוהים ביום חמישי הקודם.
ובמנו כל שבוע ביום שישי מצדך אנו אלוהים.
חוצר מהצדדו וישה, אלוהים אמנו.

הייתי מקדים לך זמן לשתק איתנו

אדברת איתנו אנו אלוהים האלוקים.

תמיד תשטנו שיקרה לך משהו

אביונא מתפללים למענך כדי שזה לא יקרה.
אך זה קרה.

למסיום כאלבן: אני הולכת ללכת לך

תהיה חכם יאמרוני כמו דמלע
ששיתחורר עלייך.

מצדדו אחי אלבן אלוהים תמיד ארפאם בסוף את יאדו

יהי זכרך ברוב

מה אלוהים אלוהים מעולם עלי

אחייניתך דאיתך זכרונך

בת - 11

השיר מקדש ישראלן באבי צ"ל

משירן כהן !!

כאלון היה בחור כאל
היה חזק כאל
אך הפצצת אברהם עליו.
אחרת אולי אז נפש.

נכדא בלעג'ן שבעון רעור
מי שהיה את כאלון התחב
יקבר באיחולא אילת

כאלון ושלח אמנות יש אמן אמן
אשר משח יגיע הוא יקום.
אשר מחמה נמצא עמו

אולי ימשיך בחיוו בלי מחממה
אמר ין אמר ין בולקו הוא אמר ין

איני מבינה הוא הקורבן היחיד שיה
הצבא ~~הוא~~ הארוך לא יכל להיות ליה יתר.
אמר בולקו שנתו אלת.

היו שלמים חיים ארבי אל אמר אל
כמו כאלון נאמר טהורה הוא היה
בקשה מהקלות אני ה שנת יבילה
אמאם למשה שישיף כהר.

כאלון משה משה יש אמן אמן
כי נכדאם אף קודש ה

אני מחממה את משפחת באבי

משירן כהן
משפחת

י' טקב אדו

העץ הזקוק של גולני

ניספו בגולני מדברים גם במליצות, ולכן אפשר לומר שיש שם מועקה של יחמת אמתיות, של גודל מתאכזר של מזל רע.

כבר היו פלוגות כאלה בגולני. בכל מלחמה בכל מבצע במלחמת לבנון - פלוגה ג' מגדוד גרועה, בגמל התעופה של בידות, במלחמת יום הכיפורים - הסירות של ויניק בדרמון, ובששת הימים - פלוגה א' של חרדי מגדוד ברק, בתל פאזר.

המקומות האלה, הפלוגות הללו, החללים שנפלו והחללים שניבעו הפכים לציוני דרך בנתיב הקרבות, במה שמכונה משעולי הדם. החסר שנוצר לעולם יוותר. ותיקנות תכבד ותעודר געגועים ואי אפשר יהיה למצוא לכך מ'שא.

אבל מושגים שנראים ערסילאיים בחיי יום־יום כמו: אחוזת לחמים, רעות, המשפתתיות של גולני, יבאו לידי ביטוי מוחשי ומתמשך ויקחו את חוד הכאב. כי ברוח ובחוס אנושי ניתן לסתום פריצות.

פעם לגולני לא היה שום סממן חיצוני. לא כומתה חומה ולא נעלים שתורות. אי אחד לא רצה לייחד אותה. הייחוד צמח בפנים, ברוח שנולדה, בגאוות היחידה, בשמחת העניים, שהולידה שינוי והבהר.

אבל מה שהיה מאו ומתמיד ונותר עד היום הוא סמל החטיבה - האילן העבות והירוק. יש עץ כזה בגליל התועה, בעמק יזבאל, בימין הדרך היורדת ממצוקי לביא למושב התותיק. עץ עתיק, גלילי, גדל מידות שצמרתי מעוגלות. עץ שנטוע בארמת הגליל התחתון, שם נולדה החטיבה. עץ שעומד בכל סערות מזג האוויר בכל סופה וסער, בפיגעי הסבך. לפעמים אמירו שחים מעט, לפעמים נשבר ענף. אבל העץ הזקוק של גולני מתנשא לתפארה.

שלום בראשי היה לפני יותר מ-25 שנים לוחם בגדוד הבוקעים הראשון של חטיבת גולני. בנו, סגן דרור בראשי, היה סגן מפקד הפלוגה המסייעת בגדוד, והוא נפל בסוף השבוע שעבר. דרור היה הסגן של יוסי. סרן יוסי אותה היה המ"פ, והוא נפל ביום ראשון לפנות מק. גיא חרדי היה חייל שלו והוא מת מפצעיו בבית העולים רמב"ם. מוסי ויעקב מתאושש מפציעתו בבית העולים.

גולני של האבא והבן זו אותה חטיבה ואותם שמות משפחה. רק השמות הפרטיים נשתנו. במקום מישל, חוה, ויוסף ויעקב ומישה, ערן ודרור ואילי, יתם ואיר. בשנות המשישים והשישים השבעים היו הרבה אולאי, איבגי, אחנה, חרד ובחבוט ובוקובה בגולני.

ההורים הגיעו לקלט - בסיס קליטה ומיון - ונשלחו להחטיבה 1. חטיבת החירי היחידה בצה"ל. חטיבת גבעתי פורקה וטרם הוקמה מחדש, ולצה"ל היה רק גולני. חטיבה אפורה, קשת יום, נסולת יקרה, משוללת כל סממן חיצוני. מבצעת את העבודה השתורה. זה היה הייחוד של חטיבת הגברים שבהימננה נאמר "לא שריון וגם לא תותחים. זה חירי של גולני, הריפו הדי, הנה הם קרבים ובאים".

הילדים באו לגולני מתקדמת, גולני שפרצה קדימה שתפסה את מקומה בשורה הראשונה של יחידות העילית אבל כסופו של ריב הם שבו לאותה חטיבה אותן משימות, אותה שיגרת קו, אותם ביצועים אותו סיכון. שיגרת יומו של לוחם חיל רגלים שפעם כונה "מלכת הקרב". הם בק הלבנון, במוקדי האינתיפדה, באימון חודף בצפון הקר, ובאימון קיץ במרבר המתיש. בנים הלכו בדרך אבותיהם במסלול של בני משפחתם.

שתי פלוגות, ביניהן הפלוגה המסייעת של גדוד הבוקעים הראשון, סגנו פגיעה קשה תשעה מלחמיהם

למשפחת איבגי שלום,

אלו הדברים שאמרתי בחלוותו של ראובן ז"ל.

אתכם באבלכם חכבד,

צפריד בן זאב - סא"ל
סמח"ט גולני

ראובן,

אנו כאן, חברך לנשק ולעשייה, מתקשים לעכל שאינך עוד.
העיניים רואות, אך הלב מתקשה להאמין.

ראובן,

אתה עם החיך הקבוע, עם הרצון לעשות ולבצע,
אתה אינך עוד.

ונמיד בלטת ברצון וברצינות, ביכולת ובמקצועיות, וכשסיימת מסלול הפכת ללוחם.
לא ויתרת וקיבלת את הזכות לצאת לקורס מ"כים ולפקד על לוחמים ואף הגשמת זאת,
תוך יכולת גבוהה וכשחיילך מביטים בך בחערצה.

ראובן,

היית הסמל היחיד בגדוד שפיקד על פעילות מבצעית בלבנון, שבדרך כלל ניתנת לקצינים
בלבד, וקיבלת זאת כי היית מפקד.

היית מפקד אמיתי, רציני, יסודי ומקצועי ויחד עם זאת מפקד אהוב שתמיד ידע לתת
כתף, לומר מילה טובה ולדאוג לעזור לחייליו.

מעט ידעו שבעצם יכולת לבקש לא להיות איתנו, אלא להיות קרוב לבינתך עם אימך, אך
אתה רצית להיות קדימה, להיות שותף בלחימה ובעשייה למען "בטחון ליישובי הצפון"
ועדיין בשעה זו, חלק מהלוחמים חבריך, ממשיכים בפעילות שאתה הפסקת אתמול.

אתמול נפלת בקרב אחינו, נפלת בקרב למען "בטחון ליישובי הצפון".

אנו חבריך לנשק, מתחייבים בפניך שנמשיך ונפעל, שנמשיך ולא נשקוט - נביט קדימה,
נמלא את המשימה וממך לא נפרד, אלא נמשיך דרכך ונאמץ אלינו את אימך, כי היא
שלנו.

נזכור ונאהב אותך תמיד.

היה שלום אחינו לוחם מגולני.

צבא הגנה לישראל

דואר צבאי 02766
ב"ח בתשרי התשנ"ו
22 באוקטובר 1995

משפחתי איבגני היקר

בנכם, סמל ראשון איבגני ראובן, זכרונו לברכה, נפל ביום י"ט בתשרי
תשנ"ו, 12 באוקטובר 1995, במהלך התקלות מחבלים עם כוח גולני באזור
עיישיה ברצועת הפסחון בדרום לבנון.
ראובן, זכרונו לברכה, היה חייל בגדוד הבוקעים הראשון, ושימש כסמל מחלקה
מהטובים ביותר שהי לי. הכרתי את ראובן באופן אישי, ושוחחתי איתו פעמים
רבות.

אהבתי את ראובן לשרותו הצבאי, כלוחם בגולני, היתה מעבר למוכר ולידוע.
ראובן השקיע את כל כוחו ומרצו בחייליו, הוא אהב אותם, גידל אותם וחיגג
אותם לאהבת האדם, אהבת הארץ ואהבת גולני, כל אותם עקרונות אשר בהם האמין.
צניעותו של ראובן היתה ידועה לבל, אך יחד עם זאת, חוש הומור, מוראל גבוה
ושמחת חיים העמידו אותו במרכז העניינים.

ראובן היה מיועד לקידום לתפקיד בכיר אותו מאוד רצה לקבל, ואף ראה בכך צעד
להמשך שרותו בצבא קבע.

גדוד הבוקעים הראשון מרכין ראשו לזכר ראובן, זכרונו לברכה.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער, יהיה זכרו ברך

סגן לוי
היה

אלון פרידמן,
מפקד

ראש המטה הכללי
 הגנה לישראל
 צבא סימננו: כא-7 - 7462
 ג' חשון תשנ"ו
 27 אוקטובר 95

משפחת איבגי

אלמנת איבגי היקרה.

איתכם נאבלכם על מות יקירכם סמל ראשון ראובן איבגי, זכרונו לברכה.

ראובן, זכרונו לברכה, נפל ביום י"ט בתשרי תשנ"ו, 12 אוקטובר 95, במסגרת הלחימה על בטחון ישובי הצפון, עת נפגע מהתפוצצות מטען באיזור מוצב "עשיה" ברצועת הבטחון שבדרום לבנון.

ראובן שירת כמפקד כיתה וכסמל מחלקה בחטיבת "גולני", ותואר על ידי מפקדיו כחייל מסור, אחראי ומקצועי, אשר ניהן בכושר מנהיגות, ואף היה מיועד להתמנות לתפקיד רב סמל פלוגתי. ראובן היה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו ופקודיו כאחד.

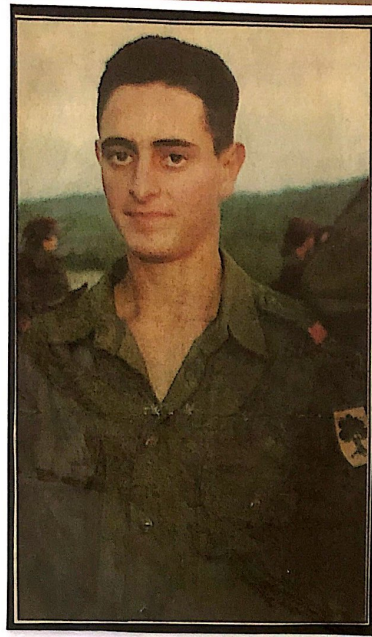
הועלה לדרגת סמל ראשון לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

איתם מבלכם.

אמנון לנפקדין שוקן
 ראש המטה הכללי
 רב-אלוף

מישהו, מישהו דואק
דואק לי שט למעלה
בא והדליק כמה כוכבים
והט נופלים אחד אחד.
אנו סובבים בשתי דרכים שונות.
יוט ולילה לאורכת
ציונים ורצפים ומחכים לאות
בנתיבי אבק ולחן.

אנו נפגש בסוף דרכים ושאלות
נפגש בתום ימים רבים
בתום הרבה לילות
אני יודעת שאתה קרה עכשיו
אביה חלף, קיץ נאסף
והשט שפ.